

(Elforsyning)

Nævnenes Hus
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00

www.ekn.dk
ekn@nævneshus.dk

KLAGE FRA Novozymes A/S
OVER Energinet.dk's afgørelse af 26. maj 2015
OM bortfald af afgiftsfritagelse for det forbrug, der overstiger 100 GWh årligt.

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 1 af 14

NÆVNETS Næstformand, professor, cand.jur. og ph.d. Bent Ole Gram
SAMMEN- Mortensen
SÆTNING Professor, cand.jur. og ph.d. Birgitte Egelund Olsen
I SAGEN Professor, cand.jur og ph.d. Michael Gøtze
Professor, dr.polit Christian Hjorth-Andersen
Direktør, cand.polyt Poul Sachmann

NÆVNETS Energinet.dk's afgørelse af 26. maj 2015 stadfæstes.
AFGØRELSE

Novozymes A/S repræsenteret ved advokatfirmaet Plesner (herefter klager) har den 23. juni 2015 sendt en foreløbig klage til Energiklagenævnet over Energinet.dk's afgørelse af 26. maj 2015. Den 18. juli 2016 har klager fremsendt en endelig klage. Ved afgørelsen meddelte Energinet.dk, at klager ikke fremover vil være berettiget til afgiftsfritagelse for det forbrug, der overstiger 100 GWh årligt. Energinet.dk har begrundet afgørelsen med, at klager ikke opfylder betingelserne i § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om elforsyning¹ (herefter den tidligere elforsyningslov).

Det lange forløb mellem klagers foreløbige og endelige klage skyldes, at klager den 23. juni 2015 anmodede Energinet.dk om en genoptagelse af sagen. Energinet.dk afviste dette den 29. juni 2015, da der ikke forelå væsentlige nye oplysninger. Energistyrelsen, der sideløbende havde foretaget en vurdering af den dagældende elforsyningslovs § 9, udarbejdede herefter notat af 16. marts

¹ Bekendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013 af lov om elforsyning.

2016 om fortolkning af den pågældende bestemmelse. Med henvisning til bl.a. Energistyrelsens notat meddelte Energinet.dk ved e-mail af 31. maj 2016 sagens parter, at der ikke var grundlag for at genoptage sagen. Klager indgav endelig klage til Energiklagenævnet den 18. juli 2017.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Energinet.dk's afgørelse af 26. maj 2015.

Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Sagens baggrund

Sagen omhandler, hvorvidt det kan lægges til grund, at klager er berettiget til afgiftsfritagelse for det forbrug, der overstiger 100 GWh årligt i medfør af den dagældende elforsyningslovs § 9, stk. 1, nr. 2. Bestemmelsen havde til formål at sikre store virksomheders konkurrenceevne ved at fritage den del af deres årlige elforbrug, der oversteg 100 GWh, for VE-andelen af PSO-tariffen.

Side 2 af 15

Energinet.dk har på baggrund af Energistyrelsens fortolkning af "forbrugssted" og "en elforbruger" vurderet, at klager ikke er berettiget til afgiftsfritagelse for det forbrug, der overstiger 100 GWh årligt, idet de to koncernforbundne aktieselskaber Novo Nordisk A/S og Novozymes A/S – som to separate juridiske enheder – skal betragtes som to uafhængige forbrugere med to separate forbrugssteder, jf. den tidligere elforsyningslovs § 5, stk. 1, nr. 7.

Energinet.dk har lagt til grund, at de to selskaber Novo Nordisk A/S og Novozymes A/S har et årligt forbrug af elektricitet, der ikke hver for sig overstiger 100 GWh årligt. Derved vil de ikke fremover opnå afgiftsfritagelse i henhold til den dagældende elforsyningslovs § 9, stk. 1, nr. 2, idet forudsætningen er, at det årlige forbrug pr. forbrugssted skal overstige 100 GWh, jf. den dagældende elforsyningslovs § 9, stk. 1, nr. 2.

Energinet.dk's afgørelse

Energinet.dk har truffet afgørelse om, at afgiftsfritagelsen for det forbrug, der overstiger 100 GWh årligt, bortfalder for Novo Nordisk A/S og klager.

Energinet.dk har begrundet afgørelsen som følger:

- Energinet.dk har lagt Energistyrelsens fortolkning af "forbrugssted" og "én elforbruger" til grund for afgørelsen. Energistyrelsens fortolkning er som følger: *"På baggrund af en fortolkning af ordlyden af elforsyningslovens § 5, stk. 7, samt en formålsfortolkning af bestemmelsens betydning i forhold til elforsyningslovens § 9, nr. 2, er det Energistyrelsens fortolkning, at forbrugsstedet skal opgøres for hver enkelt elforbru-*

ger; således at koncernforbundne virksomheder med adskilte produktioner er 2 forbrugere, og at der derfor ikke er tale om et forbrugssted, hvis sådanne to forbrugere driver virksomhed i sammenhængende bygning på flere matrikler.”

- Sammenholdes ovenstående fortolkning med den selskabsmæssige struktur hos Novo Nordisk A/S betyder det, at de to koncernforbundne selskaber Novo Nordisk A/S og Novozymes A/S – som to separate juridiske enheder – skal betragtes som to uafhængige forbrugere i elforsyningslovens forstand, og dermed at Novo Nordisk A/S og Novozymes A/S skal betragtes som to separate forbrugssteder, jf. elforsyningslovens § 5, stk. 1, nr. 7.
- Forudsætningen for at opnå 100 GWh rabatten efter elforsyningslovens § 9, stk. 1, nr. 2, er, at det årlige forbrug pr. forbrugssted skal overstige 100 GWh. Hverken den selvstændige juridiske enhed Novo Nordisk A/S eller den selvstændige juridiske enhed Novozymes A/S har efter det oplyste et årligt forbrug, der overstiger 100 GWh. Derved er Novo Nordisk A/S og Novozymes A/S ikke berettiget til 100 GWh rabatten, jf. elforsyningslovens § 9, stk. 1, nr. 2.

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 3 af 15

Klagers synspunkter

Klager har principalt gjort gældende, at Novo Nordisk A/S og klagers anlæg på Hallas Allé i Kalundborg udgør ét forbrugssted i medfør af den tidligere elforsyningslov § 9.

Klager har subsidiært gjort gældende, at klagers særskilte, årlige elforbrug overstiger 100 GWh, og at klager derved er berettiget til afgiftsfritagelse for det forbrug, der overstiger 100 GWh årligt, selv hvis Energinet.dk's fortolkning af et forbrugssted i elforsyningsloven lægges til grund. Klager har fremlagt bilag 9, hvoraf der fremgår kopier af måleraflæsninger vedr. klager. Heraf fremgår et elforbrug for klager, der overstiger 100 GWh.

Til støtte for klagers synspunkter, har klager blandt andet anført følgende:

- *Grundejerforeningen Hallas Park*
Både Novo Nordisk og klager er ejere af produktionsanlæg på området Hallasvej 1 m.fl., der er beliggende på en række separate matrikler. Som ejere af ejendommene på Hallasvej 1 m.fl. har Novo Nordisk og klager ret og pligt til at være medlemmer af Grundejerforeningen Hallas Park. Det fremgår af Grundejerforeningen Hallas Parks vedtægter, at et af formålene er at sikre forsyningen af elektricitet til grundejerforeningens medlemmer gennem et fælles forsynings- og fordelingsnet.

- *Novozymes opgørelse af elforbruget og afregningsmæssige forhold*
SEAS-NVE A/S har opsat i alt otte afregningsmålere, der er opstillet både indenfor og udenfor området, som måler elforbruget for hele Grundejerforeningen Hallas Park, hvis medlemmer udelukkende består af de to selskaber. Der er inden for området opsat bimålere, der kan måle hvert af de to selskabers elforbrug. For klagers vedkommende er der opsat ca. 30 bimålere.

Indtil 1999/2000 var der tale om ét selskab. Dette selskab blev spaltet i to selskaber; Novozymes A/S og Novo Nordisk A/S. Eftersom det interne forsyningsnet på det fælles område på Hallasvej 1 m.fl. var vanskeligt og særdeles bekosteligt at opdele, valgte klager og Novo Nordisk at etablere Grundejerforeningen Hallas Park, der står for driften af det interne fordelingsnet.

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 4 af 15

Efter det for klager oplyste, ønskede det daværende elselskab – og muligvis også SKAT – ikke, at den fælles faktura for elektricitet skulle tilgå Grundejerforeningen Hallas park, men derimod at den fælles faktura skulle stiles til ét af selskaberne. Novo Nordisk A/S blev valgt som fortsat modtager af fakturaerne.

Hver måned modtager Novo Nordisk A/S derfor på vegne af Grundejerforeningen Hallas Park otte fakturaer for elektricitet, som Novo Nordisk A/S viderefakturerer til Grundejerforeningen Hallas Park. Grundejerforeningen viderefakturerer herefter til klager og Novo Nordisk A/S. Viderefaktureringen er baseret på hvert selskabs forbrug, der aflæses via selskabets bimålere. Afgiftsfritagelsen for det forbrug, der overstiger 100 GWh årligt, er blevet fordelt efter selskabernes forbrug.

Klager anslår, at omkostningerne forbundet med at etablere særskilte forsyningsnet til de to selskabers produktionsanlæg, som vil gøre det muligt for hvert selskab at blive tilkoblet særskilte afregningsmålere, vil beløbe sig til mere end 100 mio. kr. samt indebære produktionsfrie dage. Den nuværende konstruktion er således foranlediget af dels et ønske fra det tidligere elselskab, samt muligvis SKAT, og dels det forhold, at det ville være både vanskeligt og særdeles bekosteligt at etablere et særskilt forsyningsnet til Novo Nordisk A/S og klager, hvilket næppe bør ligge klager økonomisk til last ved manglende afgiftsfritagelse for det forbrug, der overstiger 100 GWh årligt.

- *De selskabsretlige forhold*

Novo Nordisk Fondens erhvervsdrivende aktiviteter varetages af fondens helejede datterselskab Novo A/S. Novo A/S har en ejerandel i Novo Nordisk A/S og Novozymes A/S (klager) på henholdsvis 26,5 % og 25,5 % af aktiekapitalen i hvert af de to selskaber og stemmerettigheder på henholdsvis 74 % og 70,4 %. Novo A/S har herved bestemmende indflydelse i begge selskaber.

Novo Nordisk A/S og klager er således både tæt forbundne i forhold til selskabernes fysiske placering, og ligeledes er de tæt forbundne ved, at Novo A/S qua mængden af stemmerettigheder har en samtidig bestemmende indflydelse i begge selskaber.

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

- *Energistyrelsens notat om fortolkning af § 9 i den tidligere elforsyningslov*

Side 5 af 15

Af Energistyrelsens notat om fortolkning af § 9 i den tidligere elforsyningslov fremgår det, at formålet med bestemmelsen var at sikre store virksomheders konkurrenceevne ved, at den del af deres årlige forbrug, der oversteg 100 GWh, var fritaget for VE-andelen af PSO-tariffen. Det fremgår ikke af forarbejderne til bestemmelsen, hvorledes opgørelse og måling af elektricitet kan eller skal ske.

Det fremgik af elforsyningslovens § 9, at bestemmelsen alene var relevant for "det elforbrug, der overstiger 100 GWh pr. forbrugssted". Det fremgår af elforsyningslovens § 5, stk. 1, nr. 8, at forbrugssted defineres som "Punkt, hvorfra der aftages elektricitet...".

Såfremt elektricitet skal aftages gennem et "punkt", vil det skulle forstås som et fysisk defineret sted, hvorfra elektricitet aftages fra det kollektive elforsyningsnet. Dette punkt kan ikke ligge bag en afregningsmåler.

Det er Energistyrelsens fortolkning, at der alene kan aftages elektricitet gennem en afregningsmåler. Det er alene afregningsmålere, som behandles og håndteres af elforsyningsloven, ligesom al elektricitet leveres gennem afregningsmåleren.

Det er Energistyrelsens fortolkning, at en bimåler anvendes til måling af forbrug bag en afregningsmåler, eksempelvis til opgørelse af en lejers forbrug af elektricitet. Lejerne har i sådanne tilfælde ikke individuel afregning. Ansvar for afregning er hos ejeren af afregningsmåleren. Netselskaberne har efter elforsyningsloven intet ansvar for opgørelse af forbrug på bimålere. Netselskaberne har alene ansvar for opgørelse af forbrug på afregningsmålere. Bimålere er ikke

netselskabernes ejendom, og netselskaberne har ingen kontrol hermed, henset til at bimålere er den enkelte virksomheds ejendom.

Denne fortolkning er i overensstemmelse med ændringen² pr. 1. april 2016 af elforsyningsloven i forbindelse med justering af engrosmodellen. Fra den 1. april 2016 har der således været en bestemmelse i elforsyningslovens § 5, stk. 1, nr. 1, som definerer og præciserer, hvad der forstås ved et aftenenummer, nemlig et entydigt defineret målepunkt omfattet af netvirksomhedernes målerforpligtelse efter § 20, stk. 1, nr. 4.

Det fremgår af bemærkningerne³ til den nye § 5, stk. 1, nr. 1, at definitionen vedrører afregningsmålere, og at bimålere ikke er omfattet af definitionen, da disse ikke er omfattet af netvirksomhedernes måleransvar efter loven.

Det betyder, at det er det målepunkt, som defineres ved aftenenummeret, som der skal foretages en opgørelse af elektricitetsforbruget på. Det kan heraf udledes, at bimålere ikke er omfattet af definitionen af "forbrugssted" i § 5, stk. 1, nr. 8.

Energistyrelsen lægger ved fortolkningen af "forbrugssted" vægt på, hvor elektriciteten aftages, hvilket – ifølge styrelsen – er placeringen af afregningsmåleren.

Det fremgår ligeledes, at formålet med bestemmelsen var at sikre store virksomheders konkurrenceevne ved at tildele dem en afgiftsfritagelse for det elforbrug, der oversteg 100 GWh årligt, og at det desuden ikke er angivet i forarbejderne til loven, hvordan elektriciteten skal opgøres eller måles. Selv om der i den nye elforsyningslov er sket en præcisering af begrebet "forbrugssted", fremgår denne præcisering hverken af den tidligere lovs ordlyd eller forarbejder.

Henset til lovens formål samt den manglende præcisering af begrebet "forbrugssted", bør klager kunne blive anset som værende et selvstændigt forbrugssted, der er berettiget til afgiftsfritagelsen i henhold til § 9 i den dagældende elforsyningslov.

Novo Nordisk A/S og klager har indtil 1999/2000 været ét samlet selskab, og de er i dag stadig tæt forbundne, idet selskaberne er koncernforbundne og ydermere beliggende på forskelligt sammenhængende matrikler. Som følge af det ovenfor anførte, bør Novo Nordisk

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 6 af 15

² Jf. lov nr. 577 af 4. maj 2015 om ændring af lov om elforsyning.

³ Bemærkninger til lov nr. 577 af 4. maj 2015 om ændring af lov om elforsyning.

A/S og klager anses som værende ét samlet forbrugssted, der er berettiget til afgiftsfritagelse i henhold til § 9 i den dagældende elforsyningslov.

Såfremt dette ikke imødekommes, bør klager blive anset som værende ét selvstændigt forbrugssted. Klager har således i sig selv et årligt forbrug, der overstiger 100 GWh, og det er angivet i forarbejderne til den tidligere elforsyningslov, at formålet med rabatten var at sikre store virksomheders konkurrenceevne. Desuden fremgår det hverken af bestemmelsens ordlyd eller i de dertilhørende forarbejder, at placeringen af afregningsmåleren er det centrale element i forhold til, hvorvidt et selskab kan karakteriseres som værende et forbrugssted. På denne baggrund bør klager kunne karakteriseres som værende et selvstændigt forbrugssted, og dermed være berettiget til afgiftsfritagelsen for det forbrug, der overstiger 100 GWh årligt, jf. § 9 i den tidligere elforsyningslov.

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 7 af 15

Energinet.dk's bemærkninger til klagen

Energinet.dk har ikke yderligere bemærkninger til klagen.

Retsgrundlag

Retsgrundlaget fremgår af bilaget til denne afgørelse.

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har tidligere taget stilling til en lignende problemstilling senest en i afgørelse af 13. september 2016 (j. nr. 1011-15-36.)⁴ Sagen drejede sig om, hvorvidt klagers elforbrug kunne opgøres tilstrækkeligt dokumenterbart i forhold til kravet om tilslutning til egen forbrugsinstallation i henhold til nettoafregningsbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 1, jf. § 5, stk. 2, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 804 af 28. juni 2010, da elektricitet produceret på klagers solcelleanlæg blev benyttet både privat og erhvervsmæssigt, jf. nedenstående:

”[...]

Forbrugsinstallation

En forbrugsinstallation indeholder enten to tællere, som registrerer el, der er hhv. modtaget fra elnettet eller leveret til elnettet, eller den kan indeholde én tæller, der registrerer den samlede el leveret til og fra nettet (en måler, der kan løbe begge veje). Data fra en forbrugsinstallation kan aflæses af netvirksomheden. Ved anvendelse af én forbrugsinstallation på ejendomme med blandet benyttelse, er det ikke muligt at adskille det erhvervsmæssige forbrug fra det private forbrug.

⁴ Afgørelsen er offentliggjort i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside www.ekn.dk under fanen ”Afgørelser”.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag om ændring af lov om afgift af elektricitet m.v.,⁵ at "det vil være muligt for ejendomme med blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse, at bruge reglerne fsva. den private del af elforbruget. Kravet er, at der sker en opgørelse af det private hhv. erhvervsmæssige forbrug. Dette kan ske enten efter måling eller efter en anden form for opgørelse." Der er ikke i lovgivningen (ej heller i bemærkningerne til lovforslaget) taget stilling til, hvilken "anden form for opgørelse", der kan anvendes. For at "en anden form for opgørelse" er anvendelig ift. at opfylde betingelsen i nettoafregningsbekendtgørelsens § 21, stk. 1, nr. 1, jf. § 5, stk. 2, nr. 2 i bekendtgørelse nr. 804 af 28. juni 2010, må denne opgørelse foregå via en metode, der er ligeså sikker og dokumenterbar ift. at opgøre forbruget, som en forbrugsinstallation er, og metoden skal endvidere være accepteret af netvirksomheden.

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 8 af 15

Bimåler

Klager har opsat en bimåler på erhvervsdelen den 17. april 2015. Klager har ved anvendelse af en bimåler forsøgt/ønsket at opfylde betingelsen om, at det pågældende anlæg skal være tilsluttet til egen forbrugsinstallation i bolig eller ikke-erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse i henhold til nettoafregningsbekendtgørelsens § 21, stk. 1, nr. 1, jf. den historiske nettoafregningsbekendtgørelses § 5, stk. 2, nr. 2.⁶

[...]

Energiklagenævnet finder, at en bimåler ikke kan anvendes til opfyldelse af kravet om tilslutning til egen forbrugsinstallation i boliger eller i ikke-erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse, idet en bimåler ikke har en funktion i forholdet mellem en forbruger og netvirksomheden. Data fra en bimåler kan ikke aflæses af netvirksomheden.

På baggrund af ovenstående finder Energiklagenævnet ikke, at betingelsen i nettoafregningsbekendtgørelsens § 21, stk. 1, nr. 1, jf. § 5, stk. 2, nr. 2 er opfyldt [...]."

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Den dagældende bestemmelse i elforsyningslovens § 9, stk. 1, nr. 2, indeholdt bestemmelsen om afgiftsfritagelse for det forbrug, der oversteg 100 GWh årligt. Formålet med bestemmelsen var, at sikre store erhvervsvirksomheders konkurrenceevne, ved at fritage den del af deres årlige forbrug, der oversteg

⁵ Lovforslag 2009/1 LSF 162, *Lovforslag som fremsat, bemærkninger til § 1.*

⁶ Bekendtgørelse nr. 804 af 28. juni 2010.

100 GWh, for VE-andelen af PSO-tariffen. Det fremgår ikke af forarbejderne til bestemmelsen, hvorledes opgørelse og måling af forbruget kan eller skal ske.

Ad forbrugssted

Efter den dagældende elforsyningslovs § 9, stk. 1, nr. 2, er det en betingelse for at opnå afgiftsfritagelse, at elforbruget årligt overstiger 100 GWh pr. forbrugssted.

Definitionen af et forbrugssted fremgår af den dagældende elforsyningslov § 5, nr. 7 og den nuværende elforsyningslov § 5, nr. 9:

"Forbrugssted: Punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet."

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 9 af 15

Elforsyningslovens § 5, nr. 7, blev indført i elforsyningsloven ved lov nr. 375 af 2. juni 1999. Lovens forarbejder indeholder ikke bemærkninger vedrørende den nærmere forståelse af udtrykket "forbrugssted". Bestemmelsen havde betydning for den dagældende § 7 om frit leverandørvalg, der blev indført på baggrund af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet. Heraf fremgår heller ikke, hvad der nærmere skal forstås ved "forbrugssted".

Energistyrelsen har i notatet⁷ om fortolkning af den dagældende elforsyningslovs § 9 lagt til grund, at såfremt elektricitet skal aftages gennem et "punkt", vil det skulle forstås som et fysisk defineret sted, hvorfra elektricitet aftages fra det kollektive elforsyningsnet, og at dette punkt ikke kan ligge bag en afregningsmåler.

Det er Energistyrelsens opfattelse, at der alene kan aftages elektricitet gennem en afregningsmåler, fordi det "[...] alene [er] afregningsmålere, som behandles og håndteres af elforsyningsloven ligesom al elektricitet leveres gennem afregningsmåleren."⁸

Det er Energistyrelsens opfattelse, at en bimåler anvendes til måling af forbrug bag en afregningsmåler, eksempelvis til opgørelse af en lejers forbrug af elektricitet. Lejerne har i sådanne tilfælde ikke individuel afregning. Ansvar for afregning i disse tilfælde, er hos ejeren af afregningsmåleren. Netselskaberne har efter elforsyningsloven intet ansvar for opgørelse af forbrug på bimålere. Netselskaberne har alene ansvar for opgørelse af forbrug på afregningsmålere.

⁷ Energistyrelsen, *Notat om fortolkning af elforsyningslovens § 9*, af 16. marts 2016.

⁸ Jf. Energistyrelsen, *Notat om fortolkning af elforsyningslovens § 9*, side 2.

Denne opfattelse er i overensstemmelse med den efterfølgende ændring af elforsyningsloven.⁹

I den nuværende elforsyningslov er punktet, hvorfra der aftages elektricitet, defineret i § 5, nr. 1:

”Aftagenummer: Et nummer, der entydigt identificerer et målepunkt, som er omfattet af netvirksomhedens pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet, jf. § 20, stk. 1, nr. 4.”

Det har således, siden lovens ikrafttræden den 1. april 2016, været bestemmelsen i § 5, stk. 1, som definerer og præciserer, hvad der forstås ved et aftagenummer, nemlig et entydigt defineret målepunkt omfattet af netvirksomhedernes målerforpligtelse efter § 20, stk. 1, nr. 4.

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 10 af 15

Det fremgår af bemærkningerne til den nye elforsyningslovs § 5, nr. 1, at definitionen vedrører afregningsmålere, og at bimålere ikke er omfattet af definitionen, da disse ikke er omfattet af netvirksomhedernes måleansvar efter loven.

Ifølge Energistyrelsens notat kan det udledes, at elforbruget skal opgøres ved det målepunkt, som defineres ved aftagenummeret, og at det heraf kan udledes, at bimålere ikke er omfattet af definitionen af ”forbrugssted”.

Energiklagenævnet finder, at de ovennævnte bemærkninger vedrørende den nuværende elforsyningslov ikke ændrer på retstilstanden vedrørende bimålere. Bimålere har - nu som før ikrafttrædelsen af den nuværende elforsyningslov - ikke en funktion i forholdet mellem en elforbruger og netvirksomheden, idet data fra en bimåler ikke kan aflæses af netvirksomheden. En bimåler kan eksempelvis anvendes med henblik på at opgøre elforbruget i et lejeforhold, hvis der på en udlejers ejendom alene er én forbrugsinstallation.

Energiklagenævnet bemærker, at definitionen af aftagenummeret i § 5, stk. 1, nr. 1 i den nye elforsyningslov ikke ændrer på, at et elforbrug i henhold til den tidligere elforsyningslov § 9 skal kunne opgøres tilstrækkeligt dokumenterbart overfor netvirksomheden, ift. netvirksomhedens måling af, om forbrugskravet i den tidligere elforsyningslov § 9, stk. 1, nr. 2 er opfyldt. Bimålere kan ikke anvendes til dette, idet bimålere ikke har en funktion mellem en elforbruger og netvirksomheden.

⁹ Bekendtgørelse nr. 418 af 25. april 2016 af lov om elforsyning (den nuværende elforsyningslov).

Energinet.dk har lagt Energistyrelsens fortolkning af elforbruger til grund for afgørelsen:

”[...]

På baggrund af en fortolkning af ordlyden af elforsyningslovens § 5, stk. 7, samt en formålsfortolkning af bestemmelsens betydning i forhold til elforsyningslovens § 9, nr. 2, er det Energistyrelsens fortolkning, at forbrugsstedet skal opgøres for hver enkelt elforbruger; således at koncernforbundne virksomheder med adskilte produktioner er 2 forbrugere, og at der derfor ikke er tale om et forbrugssted, hvis sådanne to forbrugere driver virksomhed i sammenhængende bygning på flere matrikler.

[...]”.

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Energiklagenævnet tilslutter sig Energistyrelsens opfattelse, hvorefter forbruget skal opgøres for hver enkelt forbruger af el, således at koncernforbundne virksomheder med adskilte produktioner, der drives som to adskilte aktieselskaber i skatte- og afgiftsmæssig henseende, skal anses som to forbrugere af el.

Side 11 af 15

Energiklagenævnet finder, at der ikke bliver tale om ét forbrugssted af elektricitet, alene af den grund, at flere forbrugere af elektricitet driver erhvervsvirksomhed i sammenhængende bygninger på flere matrikler.

I nærværende sag anvendes de geografisk sammenhængende bygninger ikke i brugsmæssig sammenhæng, idet der drives to separate juridiske enheder - med hver deres drift og produktion - i de nævnte bygninger. De to ejere (forbrugere) kan af netselskabet ikke identificeres på de otte afregningssteder. Derfor kendes deres individuelle forbrug ikke i elforsyningslovens forstand.

På baggrund af ovenstående finder Energiklagenævnet ikke, at Novo Nordisk A/S og klagers anlæg på Hallas Alle 1 udgør ét forbrugssted i medfør af den dagældende elforsyningslov § 9, stk. 1, nr. 2, jf. § 5, stk. 1, nr. 7.

Ad klagers forbrug aflæst på bimålere

Efter Energinet.dk's afgørelse af 26. maj 2015, oplyste klager ved e-mail af 23. juni 2015 til Energinet.dk, at klager har et årligt elforbrug der overstiger 100 GWh. Dette forbrug blev aflæst på klagers bimålere på området Hallas Park, og forbruget for 2015 er senere dokumenteret under sagen ved Energiklagenævnet ved fremlæggelse af aflæsningsskema for klagers bimålere.¹⁰

¹⁰ Jf. klagers bilag 9, hvoraf fremgår et forbrug på 181.793.608 kWh for 2015.

Energinet.dk traf den 29. juni 2015 afgørelse om afslag på anmodningen om genoptagelse. Energinet.dk begrundede bl.a. afgørelsen som følger:

- Et forbrug omfattet af elforsyningslovens regler er betinget af, at forbrugeren/producenten "møder" netvirksomhedernes målere som sidste led, inden forbruget aftages fra det kollektive net. Et forbrug af elektricitet omfattet af elforsyningslovens regler forudsætter derfor, at der er et målerforhold/en aftale mellem forbrugeren og netvirksomheden.
- Begrebet kunde anvendes om den (eller de), der har ret til at disponere over målepunktet, og som derved har ret til at indgå aftaler med retsvirkning for dette målepunkt, dvs. har ret til at foretage leverandørskift eller melde fraflytning på målepunktet mv. En kunde kan enten være en juridisk person (f.eks. et selskab eller en virksomhed) eller en fysisk person.
- Bimålere (fordelingsmålere) er målere, som opgør fordeling af forbrug af elektricitet internt hos en forbruger. Bimålere tilhører således alene forbrugeren. Bimålere har ikke direkte forbindelse til det kollektive elforsyningsnet, en bimåler er ikke omfattet af et måleforhold med en måleransvarlig netvirksomhed, og den er ikke omfattet af det lovfastede måleransvar for netvirksomhederne.
- Da klagers forbrug er et rent internt forbrug, som alene er opgjort via bimålere og af en tredjepart, som ikke har eller kan have måleransvaret efter elforsyningsloven, er der ikke tale om et forbrug omfattet af reglerne i elforsyningsloven og forskrift D1.

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 12 af 15

Energiklagenævnet tilslutter sig det af Energinet.dk anførte.

Klagers forbrug på Hallas Allé 1 afregnes koncerninternt via bimålere. Hertil bemærkes, at et "forbrugssted" i henhold til den tidligere elforsyningslov § 5, stk. 1, nr. 7, efter sin ordlyd forudsætter aftag af elektricitet til et eller flere matrikelnumre. Legalt aftag af elektricitet kan kun finde sted via det kollektive elforsyningsnet gennem en afregningsmåler, som opfylder Energinet.dk's målerforskrifter fastsat efter systemansvarsbekendtgørelsens § 8, jf. elforsyningslovens § 28, stk. 2, nr. 12.

Klagers elforbrug kan derfor ikke opgøres tilstrækkeligt dokumenterbart i elforsyningslovens forstand, fordi forbruget alene kan måles via bimålere, og fordi bimålere ikke har en funktion mellem en forbruger af el og netvirksomheden. Energiklagenævnet finder derfor, at klager ikke kan opnå afgiftsfritagelse for det elforbrug, der overstiger 100 GWh årligt, i henhold til den dagældende elforsyningslovs § 9, stk. 1, nr. 2.

Energiklagenævnet stadfæster derfor Energinet.dk's afgørelse af 26. maj 2015.

Det af klager i øvrigt anførte kan ikke føre til andet resultat.

Energiklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Energinet.dk's afgørelse af 26. maj 2015.

Afgørelsen er truffet i henhold til den dagældende elforsyningslovs § 9.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 11. december 2017.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om elforsyning, jf. lov nr. 418 af 25. april 2016 eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 89, stk. 7 i lov om elforsyning.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 13 af 15

På nævnets vegne

Bent Ole Gram Mortensen
Næstformand

/Helle Qvortrup Bachmann
Fuldmægtig, cand.jur.

Retsgrundlaget

Uddrag af bekendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013 af lov om elforsyning

[...]

§ 5.

[...]

7) *Forbrugssted*: Punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet.

[...]

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 14 af 15

[...]

§ 9. Netvirksomhedernes og Energinet.dk's omkostninger til ydelserefter bestemmelserne i §§ 35 a, 35 b, 37, 37 a, 38-43, 43 a og 44-49 og § 52, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi, opkræves hos elforbrugerne efter følgende principper:

- 1) For et årligt elforbrug på 100 GWh eller derunder pr. forbrugssted opkræves en forholdsmæssig andel af netvirksomhedernes og Energinet.dk's samlede omkostninger til de nævnte ydelser i overensstemmelse med de i § 8, stk. 1, nævnte principper, herunder en forholdsmæssig andel af de udgifter til ydelserne, der ikke kan dækkes som følge af bestemmelsen i nr. 2.
- 2) For det elforbrug, der overstiger 100 GWh pr. forbrugssted, opkræves ikke beløb til dækning af netvirksomhedernes og Energinet.dk's omkostninger til de nævnte ydelser.

[...]

Det fremgår af betænkningen til forslaget, at "Miljø- og energiministeren har over for udvalget oplyst følgende: »Regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti indgik 3. marts 1999 aftale om en lovreform for elsektoren. Forligskredsen er enig om i forlængelse af aftalen, at der foretages følgende ændringer og præciseringer i tilknytning til de af miljø- og energiministeren fremsatte lovforslag til aftalens udmøntning, inden lovforslagene færdigbehandles i denne folketingssamling:

[...]

3) At hjælpe de særligt energitunge virksomheder, så meromkostningerne i forbindelse med omlægningen af statens tilskud til vedvarende energi reduceres. Virksomhederne belastes af en meromkostning som følge af, at elproduktionstilskuddet fremover skal indregnes i elprisen som følge af, at elselskaberne forpligtes til at udbetale tilskuddene i form af tillæg til den regulerede afregningspris for VE-produktionen. Reduktionen i meromkostningerne for de særligt energitunge virksomheder sker ved, at meromkostningen kun skal betales for det forbrug, der ligger under 100 GWh per forbrugssted per år. Miljø- og energiministeren vil i forlængelse heraf fremsætte de nødvendige ændringsforslag.

[...]

Ved lov nr. 577 af 4. maj 2015 blev følgende indsat i elforsyningsloven i forbindelse med tilpasning til engrosmodellen i elforsyningslovens § 5, som trådte i kraft den 1.april 2016:

[...]

§ 5.

1) Aftagenummer: Et nummer, der entydigt identificerer et målepunkt, som er omfattet af netvirksomhedens pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet, jf. § 20, stk. 1, nr. 4.

[...]

Det fremgår af bemærkningerne hertil:

[...]

Den foreslåede bestemmelse i § 5, nr. 1, i lov om elforsyning indebærer, at der indsættes en definition af begrebet aftagenummer. Begrebet anvendes i § 6 c som affattet ved § 1, nr. 8, i lov nr. 633 af 16. juni 2014 og i §§ 72 b og 72 c som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 17. Idet § 6 c har elforbrugerne som adressat, vurderes det at være nødvendigt at definere begrebet aftagenummer, da der er tale om en energifaglig term, som elforbrugere ikke kan forventes at kende. Definitionen indebærer, at der med aftagenummer forstås et nummer, som entydigt identificerer et målepunkt, som er omfattet af en netvirksomheds pligt til at måle levering og aftag af elektricitet. Begrebet dækker således udelukkende over de såkaldte hovedmålere, som anvendes til afregningsformål overfor netvirksomheden. De såkaldte bimålere, der anvendes til individuel forbrugsmåling i visse boligforeninger eller lignende, hvor boligforeningens forbrug afregnes samlet overfor netvirksomheden, vil ikke være omfattet af definitionen af aftagenummer. I sådanne boligforeninger eller lignende vil hovedmåleren, som måler elektriciteten til samlet afregning overfor netvirksomheden, være omfattet af begrebet aftagenummer.

[...].

11. december 2017

J.nr. 1011-15-25

HQB-EKN

Side 15 af 15